

10. februar 1942. 93Y

Mappe 28
Ekspl. 1012
Arg. 1942
Jfn. 172

Krigsoversikt.

Det nye året har bragt alvorlige tilbøkkeslag for de allierte. I det fjerde åsten faller støttepunkt etter støttepunkt, og det viktigste: Singapore er alvorlig truet. Det var kanskje ventet, men sammenbruddet av offensiven i Nord-Afrika, som var Englands eneste store krigsinnsats siden mai ifjor, var ikke ventet. Motstanderne vil lenge enda haft godt av sine langvarige forberedelser og av at de som oftest har anledningen til å ta initiativet. Det er heller ingen tvil om at tyskerne og japanerne på mange mäter er overlegne når det gjelder strategi, det gjelder ikke bare den hensynsløse ofringen av manskraft, men også herredømmet over krigskunstens finesser. Japanernes organisering av det omfattende angrepet har imponert, og de tyske panserdivisjoners dydighet i örkenkrig har i høy grad overrasket engelskmennene.

Ditaturstatene kan ennå gjøre store erobringer, men muligheten for å erobre England og USA kommer ikke nærmere, og dermed en angripes i virkeligheten like langt. Deres kamp er blitt en defensivkrig, et kappløp for å sikre seg de sterkest mulige forsvarsstillingar når de alliertes offensiv kommer. Etter nederlaget i Sovjet-Samveldet har aksemaktene ikke lenger noen mulighet for å skaffe seg nye ressurser, deres krigsinnsats og krigsproduksjon har nådd høydepunktet, mens de militære, økonomiske og indrepolitiske vanskene vokser hver dag. De kan sikre seg strategiske fordeler i tia som kommer, men de kan ikke hindre de allierte i å skape en helt overlegen krigsmaskin. Ved slutten av 1942 vil de allierte ha 150 - 170,000 fly, ti millioner ton nye handelskip og en krigsflåte som vil være suveren på alle hav. Om et år vil USA ha 9 millioner mann under våpen, dersom 2 millioner i flyvåpenet. England har ca. 2 millioner mann som ennå ikke er satt inn i kampene og som ikke trenges til forsvar av Ørike, dessuten 1 million mann i Den nære Orient som holdes i bereedskap til forsvaret av oljekildene, og i India ytterligere 1 million mann som bare til en vis grad er satt inn. I Sovjet-Samveldet går 4-5 millioner velutrustede soldater som ikke vært i kamp, i Kina stir mangfoldige millioner som bare ventet på våpen, og etter den positive holdningen som de indiske nasjonalistbevegelsen inntar, byr også India på enorme ressurser. Krigens utfall er spikret fast, men en skal være forsiktig med å spørre om varigheten. En krig som spenner over hele kloden er ikke avviklet på en natt. De allierte kan ennå tape betydelig terren, men ingen ting ville vere verre enn om hovedoffensiven ble innledet på et for tidlig tidspunkt. Sovjet-Samveldets ypperlige strategi bør kunne virke stimulerende på alle utmodige. Under alle påkjenningsene har russerne spart sine hovedstyrker. Selv nå blir de fremdeles stiente øst for Volga inntil tidspunktet for den store offensiven er inne, f.eks en gang til løpet av høsten.

Om Tysklands krigsstyrke i dag vet vi virkeligheten meget lite, men vi må framfor alt vokte oss for å undervurdere den. Uten tvil er det mangel på folk til armen og til krigsindustrien som reiser de største vanskene, og over hele Europa gjør tyskerne til fortvilte anstrengelser for å redde situasjonen. De treffer alle forberedelser til tvangskviring av arbeidere fra de okkuperte land. Det blir meldt at tsjekkiske skolebarn blir sendt til krigsproduksjonene i Tyskland. Det er dessuten truffet avtale med Vichy-regjeringen om arbeidskraft fra det uokkuperte Frankrike. Göring har sannsynligvis hatt hell ned seg hos Mussolini når det gjuldt å skafte flere soldater til Østfronten. Men i Ungarn, hvor den tyskfientlige styringen stadig brer seg, har hvert Rippentrops, Cianos eller Keitels besök knuet bevege Horthy til å levere nye soldater til Østfronten. Spørsmålet er nå blitt løst ved at 200,000 rumanere fra ungarsk Transsilvania er blitt sendt av gjorde. Dette har imidlertid ikke vakt begeistring i Romania, der generalstab-

■■■

sjefen og hans næstkommandører er sitt av som protest mot at fleire skal sendes til fronten. De russiske tapene gir alt opp i 200 000 falne. I Bulgaria er sveret på de tyske kavaleriene avgjort når regjeringen frytter for en krigserkiering til Sovjet vil føre til revolusjon.

Det kan være av interesse å peke på at Fritz Todt enden trodde av Görings venner som er omkommet ved flyulykke i løpet av de siste måneder, mens iagen av Hitlers venner er omko mat. De to andre er Udo o Münner. Todt kunne i den siste tia ikke i samme grad som før seile seg i Hitlers velvilje, mange av hans verv var var tatt fra ham, og gitt til utsorgede Hitlerkreaturer. Si meget er i hvert fall sikert at SS. har en stadig voksende makt, i arsene og i administrasjonene. Overalt gjør det. Hitler kan ennå rette et nytt, voldsamt angrep mot England men det vil bli det siste. Hva England ønsker på kan en ikke vite noe om, men alt tyder i hvert fall på at det spores til flyue til en kraftig, koncentrert innsats.

Østfronten.

Det har vært relativt få nyheter fra fronten den siste uka. Voldstyrke snøstormer har hindret større operasjoner, og russene artikulerer at de er optatt med i forberedelse nye angrep mot Smolensk og Dnjepr. Alle lokale tyske motangrep er slått tilbake, og den russiske framgangen fortsetter. På Moskvafronten har russene flere steder ridd fram til frontlinjen fra før oktoberoffensiven, og på sørfronten har det samme skjedd i en lengde av 200 km. Ubekrefte dyktig forteller at Hitler har flyttet sitt hovedkvarter fra Minsk tilbake til Warsjawa. På halv Leningradfronten foregår det hårde kamper, særlig vest for byen. De russiske kavalleriet spiller her en framtreeende rolle, og det blir meldt om at betydelige tyske avdelinger er isolert og trues med tillittsgjørelse.

Smolensk er direkte truet ved angrep nordfra og sørfra. Russene rykker fram i retning av Vitebsk og står nå 110 km. fra denne byen som ligger bare 50 km. fra Smolensk. Det går harde kamper om det viktige støttepunktet Rshaf, som nå er fullstendig omringet. Hitler har gitt ordre om at denne byen skal holdes for enhver pris, og forsterkningene prøver fortvillet å slå seg gjennom. På veien Moskva-Smolensk står russene nå 20 km. fra Vjasma.

I området mellom Jrel og Charkov foregår det bitre kamper uten at det hittil har lykkes russene i vinner ytterligere terren. Det er ovenbart at tyskerne legger særlig vekt på i høde de viktigste støttepunktene her for derved under vinteroffensiven å muliggjøre en langtidsbevegelse rundt de russiske styrkene i Donets-dalen. Langs sør rykker russene fram mot Dnjepr over stadig bregelfront. De nærmer seg Poltava fra sørøst og dommed jernbanen som fører vestover fra Charkov. De tysk-italienske styrkene som holder Stalingrad er praktisk til omringet. Tyskerne har mistet en stor del av sine beste elitetropper på sørfronten.

Ramponene er foreløpig vesentlig av strategisk betydning. Tyskerne sparar systematisk på sine folk, og det er relativt små russiske styrker i aksjon. En skal derfor ikke overvurdere betydningen av den russiske framgangen. Avgjørende begivenheter kan først ventes til våren. Lykkes det russene i rette ut buen ved Vjasma, er faren for Moskva fjernet, og lykkes det dem videre i jage tyskerne ut av Kursk og Charkov, til Dnjepr, vil muligheten for et framstøt mot Kaukasus vere nægtet strekt redusert. Men selv om dette ikke skulle lykkes, har russene nå langt de største reservestyrkene, som skal settes inn når tia er inne til en offensiv av virkelig store dimensjoner. Den versjonen at russene nå som helst kan stå i Berlin er nærmest av humoristisk art. Det er viktig nok det som er skjedde: at russene er i stand til å dekke opp for den tyske invasjonen, selv om de ikke kan bli nødt til å trekke seg ned tilbake. Krigen på Østfronten er tapt for tyskerne.

Middelhavet.

Det kommer framdel s meldinger om at store tyske krigsstyrker koncentreres langs Middelhavet. "Pilitelige opplysnings sier at det fins minst 5000 tyske fly i Sør-Italia og Sør-Hellas, detsværlig trenner i stevig større antall inn i Middelhavet, på Peloponnes står sterke tyske elitestyrker, og et stort antall transportskip trekkes sammen i aksekontrollerte havner. I Tyrkia kan det sports-tilstilling til ledning av de forestende begivenhetene, og de britiske styrker i Syria og Palestina er blitt forsterket. Bombeaffären i Tanger i spanskt Nord-Afrika, som bevislig var arrangert av tyskerne, kan føyes til den rekke av provokasjoner som skal tvinge spanjerne til bratt mot England. Historien var så gjennomskueig at den i virkeligheten fikk den motsatte virkning av dat tilsiktet. Selv innen fascistenes rokker i Spania blir den tysk-fiendtige stemningen stadig mere uttalt, jo mere tyskerne presser på for å tvinge Spania inn i en ny øvergående krig. Det foregår for øyeblikket forhandlinger i Madrid om en fulls spansk-Porutgisisk opptræden i tilfelle av en tysk aksjon, men det er naturligvis mere tvilsomt om slike forhandlinger kan føre til noe resultat. I fransk Nord-Afrika griper stemningen for de Gaulle stadig mere om seg. Dette har vakt uro i Vichy, og i England regner man sannsynligvis med at Vichy ikke vilger i gjøre ytterligere innrømmelser til tyskerne.

Aksestyrkenes framrykning langs kysten av Cyrenaika har fortsatt gjennom hele forrige uke, men det er nå inntrådt en stillstand i kampene. Innan i örknemen sør for fjellkjeden holder engelskmennene fremdelas sine stillinger, noe som betyr en viss trussel for aksestyrkene. Fronten gir nå fra et sted 20 km. vest for El Gazala over det viktige knutepunktet El Mikili til Msus som ligger 100 km. sørøst for Benghasi. En liten tysk styrke har rykket sørøstover fra El Agheila og har gjentatt oasen Audchila. Det innrømes nå åpent i England at den tyske offensiven kom som en fullstendig overrakselse, og at engelskmennene av den grunn led betydelige materielle tap, og det ser ut til i gjøre seg en alminnelig frukt gjeldende for at hele Cyrenaika igjen må oppgis. Forøvrig treffer de allierte nå alle forberedelser for det tidspunkt da stormen skal bryte løs, og koncentrerer derfor sine styrker ved de mest livsviktige punktene. Det kan ikke lengre høres tvil om at tyskerne nå forbereder sin hittil kraftigste offensiv i Mid delhavet.

Stillehavet.

Natt til mandag den 9. februar lyktes det japanerne etter en ukes volstømt artilleri- og flybombarement å få fotfeste på Singaporeøyas nordvestlige kyst. I de siste dagene har de kunnet utvide dette område som de holder langs Johore-sundet, og de har rykket noe sørover langs jernbanen til byen Singapore. Disse japanske resultatene har virket sterkt nedslissende i de allierte land. Det står utvilsamt ganske store allierte styrker på øya, men det har ikke vært mulig i løpet av kort tid å reise tilstrekkelig sterke forsvarsverk mot Johore-sundet, hvorfra en tidligere ikke hadde regnet med angrep. Det hadde dessuten lyktes japanerne i sette samtlige flyplasser på øya ut av funksjon, slik at engelske jagerflyene var nødt til å bruke flyplasser på Sumatra som basis.

En seier her vil styrke japanernes stilling meget betyelig. De vil da kunne beherkse helt det Sør-Kinesiske Hav og unhindret kunne overføre store styrker til Sumatra og Borneo. Et japansk herredømme over disse øyene vil gjøre situasjonen meget vanskelig for de alliertes hovedstøttepunkt, Java. Dessuten vil en erobring av Singapore tillate japanerne å samle større styrker i angrapet på Burma, som sannsynligvis kommer til å bli den viktigste krigsskueplassen i Det Fjerne Østen. Her har japanerne ikke hatt noen framgang den siste uka. En oppsiktvekkende beurting av situasjonen er inntrådt ved at det store nasjonalistpartiet har gitt innng for kampen mot ditaturdiktaturene, og ved Tsjang Kai-sjeks besök i Delhi, der han konfererte med nasjonalistpartiets fører Nehru om felles forsvar mot japanerne. Nehru og

en rekke andre nasjonale föreningar har hatt meget intige russiske forbundelser, og dette er delvis bakgrunnen for den nøytralitetsstilling til krigen som omnoen til utvilsomt vil bli av styrke i betraving. Kineserne og andre telte tilsammen 300 millioner mennesker, og disse velkjente mensekresesensens vil komme til å spille en viktig rolle i krigens avgjørende faser.

Ellers fortsetter de japanske angrepene over hele det sørvestlige Stillehavet. Fra Kina melder vi en ny kinesisk seier øst for Kanton, der byen Hwotsjau ni er på kinesernes konter. På Filippinenes har de amerikanske styrkene slitt nye japanske angrep tilbake.

Som vi bebudet har NS. fått mandat av tyskerne til å øke terroren mot den norske fronten, først det ikke er mulig å oppnå noe med frivillighetsmøtets vei. Den første forsøk foreligger nå i form av "Førergjennomgang" og en norsk Hitler-Jugend gjennom N.S.U.F. og som tvangsorganisasjon av lærerne i Lærersambandet. Flere ligende tiltak er på trinnene. Etterhvert som de kommer skal vi ta stilling til dem.

Hva lærerne angår, vil de neppe få høve til å ta noe standpunkt til motmedlemsskapet. NS. vet hva svaret ville bli om det skjer. En må ut fra at lærerne simpelten vil bli innrullert alle sammen, et kontingenenten vil sannsynligvis bli oranet ved tvangstrekt i lønn. På denne måten kan NS. lage sin masseorganisasjon. Men lærerne på sin side har to klare oppgaver: Den første er å sørge for at Lærersambandet blir en død organisasjon like fra starten (som t.eks.: Legeforbundet har vært det). Den andre er i holde absolutt fast front når det gjelder selve skolerbelet - der kommer hovedslaget til i stå, og der vil det heller ikke bli fritt.

Like klart er det at det kyniske anslaget mot barna gjennom "Stang-Jugend" må møtes med all kraft, hvorledes enn tiltaket fremmes. Fremgangsmåten vil være gitt når det blir klart hvorledes NS. akter i realisere sine forbryterkse planer.

Ellers kan man vente "Fredsslutningen" med Tyskalnd i meget nær fremtid. Vi finner ingen grunn til å ofre plass på begivenheten.

+ +

Den 1. februar - "Norges største höytidsdag" - rettet NS et av sine groveste anslag mot den norske kirke og kristenfolket i Norge. I Trondheim ble Domkirken etter krav fra NS stengt for domprost Fjellbu til höymessen som stedet ble gjort til et propagandamøte for NS med forrederen Blessing-Dahle som "Forretter". Da domprost Fjellbu ville holde höymessen senere på dagen, og folk strømmet til, gikk politi på meu köllene. Bak disse opgørende begivenhetene stod Kirkedepartementet. Nidaros biskop, Stören, har sendt departementet den skarpeste protest der han bl.a. framholder: Gudstjensten ved Blessing-Dahle var ledd i et politisk program. Da domprost Fjellbu ville holde den ordinære höymessen kl. 14, hadde en tallrik menighet fylt hele den øvre delen av kirken, men politiet under ledelse av politifullmekting Lindheim grep inn, stengte dørene og forbød flere å gå inn. Politiet handlet etter beskjed fra NS lagfører Prahl Pettersen som igjen hadde ordre fra byrisjef Sulberg i Kirkedepartementet. Biskopen sökte i berolige folkemassen utenfor kirken og ba den gi hjem. Bak de stengte dørene forrettet så domprosten höymessen. Biskopen mottok senere et telegram der det het at gudstjenesten (höymessen) ble avlyst etter kirkeministerens ønske da den var oppfattet som en demonstrasjonsgudstjeneste likeoverfor festgudstjenesten kl. 11." Biskopen sier i sin henvendelse til departementet: "Jeg må som Nidaros biskop nedlegge den skarpeste protest mot at politiet på grunnlag av en telefon samtale med en byrisjef i Kirkedepartementet går til et vissnok uhört skritt som i söke å hindre avholdeelsen av en guds tjeneste og hindre menigheten i å komme inn i kirken. - Jeg finner det helt utenfor den også av Kirkedepartementet benyttede alminnelige

administrative frengangsmitte ut man avlyser, sv.s. forbryr en guds-tjeneste gjennom politiet - med en politisk organisasjon som mellom-landet uten at biskopen eller vikarpenhetne ikke gjort beklaget med det fra Departementet selv. - Evis Departementet ved denne tilfølighet hadde satt seg i forbipasse med biskoppen, ville man sikre sammetruenlig de oppsiktverdige tilhøringer som nu fant sted, og som ikke skjønt var bittenshet blant bevegelsens tilhørere, men den vel gav seg ut uten min hellomkost i alt kritiske øyeblikke av kirkegjerning, ikke såken blitt langt sværtligere for politiet.

Oppenhet var folketets holdning utenfor kirken. Med uniformert politi satte seg sted "Vir Gud han er så fast en borg" fra folkesangen, siden "Gud signs vårt dyre fædreland" og "Ja, vi elsker deg" vil bli vidt ropet.

Torbjørns "aunestiat" er som en kunge viste en grusomhet i jordene til det frivillige folk og friefolk alt mot de hærde røde nazistene i Russland og koncentrasjonsleire, og deres pirrende. Tantil låv og røp i bare nesttatt meling om en forsvinnende liten grusomhet fra 1941 blei lott med det første. Siden "aunestiat" ble offentliggjort har ikke vis av mørkt og bort - som ikke kjente nazistenes grusomhet tilbønns gitt i him og sjælning, også de mit-skuldes sine kårne igjen! Den "gave" de istedet fikk, var en beskjed om at forbulet med besök og pakker til fangene på Grini var forlengst til 15. mars. Slik ser Torbjørns "bøyssinn" ut. Vi kalte det hjertelivet på norsk.

En rekke store bedrifter vil bli startet her i landet av tyskerne i nærmestid, idet man oppgir råstoff- og brenselmangel som grunn. Arbeidsstansen vil ramme sjøkoldefabrikker og tobakksfabrikker, sileads Frøya og Postero, og det er grunn til i frykte at også gairindustrien blir rammet.

Nir en samtidig vet at tyskerne er i full gang med å hente arbeidskraft til sin industri fra alle okkuperte land, ligge det ner å se en sammenheng i disse begivenhetene.

Transportforholdene nord i og særlig i Finnmark blir stadig sletttere. De kysthurtigrutene som da går fra Tromsøm og nedover krysser Polia og Vestfjorden både når det er lyst. Rutene er romslig oppsatt, men forsinkelser på bortil et døgn hører littvel til dagens orden. Passasjerene er vanlig vesentlig tyskere, sivile og militære. Fornentlig for ytterligere å priitere at det er militære, for hurtigrutene må montert en mitraljøse ombord, hvilere virke det har til å betjen denne. Hurtigrutene går, som kjent, for tiden ikke lenger nord enn til Tromsø. Trafikken videre nordover til Kirkenes har vært forsøkt opprettholdt med salibåter (ishavsskuter eller skøyter.) Så lenge disse tjente sivile formål, fikkede seile umulig. I en senere tid har imidlertid også en rekke av disse blitt sendt. Dette har ført med seg at de respektive reiseselskap har fått oppgi i løpetene gi lengre sum til Honningsvåg. Tyskerne på sin side synes nå helt i ha oppgitt å få fram transporter sjøverts lengre enn til Tromsø. MS "Verdø", som de har leid, har således i flere uker ligget rolig i Kirkenes. På grunn av sammenbruddet av kystrutetrafikken i Øst-Finnmark, begynner situasjonen her å bli prekær. En kan ikke regne med å få fram forsyninger landverts, og naturliggen bemyrker å bli yttersu følelig. Folkosmannen i Vadsø har nylig gjort opmørksom på at den sorte mòd truer, dermed trafikken på Øst-Finnmark ikke straks blir gjensettet. Det vi forventlig må bli spørsmål om konvokering, men det må det bli myndighetenes sak å ta seg av.

+

Utdronningen av bataljonen Viken av Den norske Legion er nå ferdig og nesiguttene skal til Østfronten. Og siv. Av det fôrste norske kompaniet som ble satt inn i Ukraine skal den ver

NYHETSGJØRINGER, DE MÅNDE TØNTAKEN GJØR AT DE KOMME NÅRDET

+

En tysk korrrespondent til et nyhetsbyri skriver fra Oslo, 28. januar om tilloppen at man første gang hadde 700 tilskuere, men antallet stadig er gått ned og nu er på 500 i alt. Resultatet av blikket er altså meget oppauktende.

Man får forøvrig stadig nye beviser på hvor unslitisk karreten er blitt. På alle idrettskurser er Hitlerhilsen obligatorisk. Den nazistyrte Oslo Turnforening bevilget 2500 kr. til Legi non og 2500 til NS. Skøytefører Aksel Dæhli fra Hamar har midt i sesongen forfremmet to juniorløpere til senior. Årsaken er at 50 % av seniorløpene, noalig hirdmannen Finn Hødt, skal tilbake til tjenesten i Den norske Legi og at hirdmann Engestangen ikke kunne løpe sine.

+

Som kjent er det på de norske restaurantene de kjøttesser i ørn, og ofte er det ikke kjøtt du heller. Men det forbause ingen at tyskerne på sine restauranter i Norge får kjøtt 5 dager i uken.

+

Studentens serutvalg ved Universitet har bl.a. til oppgave å innstille ved utdelingen av stipendier. Siste høst sørget NS for å skifte ut de gamle medlemmer med NS folk. Avisene kunne for noen dager siden fortelle at stipendiene nå var utdelt, og at innstillingene fra de gamle serutvalg stort sett var fulgt av de nye. Det faktiske forhold er at stipendiene bare er gitt til NS. folk. Först og fremst er det utvalgenes egne medlemmer som er kommet i betraktning.

+

I Bodø er den kjente øyenspesialist, overlege Jonson ved Bodø sykehus arrestert. Mot sin vilje ble han utnevnt til medlem av "bytinget" men på det første møtet protesterte han kraftig mot sin utnevnelse. Norsk ferd: -

I Harstad er 18 nordmenn arrestert for å ha umulatt å levere inn radioapparater.

I Narvik er den 60 irige, kjente riumann Jacob Kuwas arrestert fordi han ikke ville gi inn i NS.

+

Tyskerne rekviserer stadig flere av de sentrale byggningene i Oslo. Slikledes er nå Kirkegaten 14-16-18 samt Sjøfartsbygningen tatt. I det nye kompleks om Solplassen (ved Regnbuen) tar man nå hele etasjer i bygningene ved siden av de tidligere rekviserte og slår hull i veggene slik at man kan gi inn i ett hus og ut kanskje 3 hus bort nærmest.

+

Vi må gi det norske publikum ubetinget anerkjennelse for striken på Nationalteatret. Kassen har vært på under 20 kroner ved en aftenforestilling. Ni skal opp nazisten Sigurd Eldegards stykke "Fossegrimen" og eftersom forfatterne har prosenter blir ikke Eldegard fet av det.

På den annen side må vi minne om striken på tyske films. Den er ikke så effektiv som ønskelig skulle være. Likledes plikter man i spørre om der kjøres forfilm foran ikke blokkerte filmer (Ufa eller norsk propagandarevy) og i sifall venter man til disse ekstrastykkene er ferdig før man gir inn i salen.

+

Umiddelbart før Rektor Seip skulle settes i mørkesæle på Grini sto alle 600 fanger oppmarsjert i stram givakt. Da Rektor Seip, etter den tyske underoffisers mening, ikke kvikt nok lyttet ordre, slo tyskerne en Rektor midt i ansiktet. Fangene kunne ingenstien gjøre. De sto stille og så på. Den hver av dem svor en hellig ed i sitt hjerte.

Da avd. J. B. Bjort kom til Akershus, -før han skulle sendes til Tyskland, ble han overbragt i en fra før overfylt celle sammen med 9 tyske straffanger. I denne sellen, hvor der var en nester utholdelig stank, fikk de første 24 timer overhodet ikke mat. Da en øligrig potat-suppen kom, viste det seg at 10 mann hadde 1 -en skje å spise med. Likeledes hadde de ett hindkle dørke seg på. Dette hadde ikke vært skiftet siden oktober, altså 3 minneder.

+

Nazisangerinnen Beja Rønneberg hadde konsert i Oslo før en tid siden. Kritikken var mystisk god, men den var også tvangsbestemt av NS-myndighetene.

+

Fra Stockholm melder det oss (det har forøvrig stilt endel om det i dagsavisene) at revykunstneren Carl Gerhard var blitt "kidnappet" i bil ved Saltsjöbaden. Gerhard er nazihater og har flere ofte uttalt nazisternes metodær i sin siste revy, og han har derfor fått en "mengde anonyme brev fra tyskerne og deres venner med trusler etc. I sin revy i fjor sang Gerhard en vise om "Hesten fra Troja" som ble forbudt etter premieren etter tysk anmeldning. Men Gerhard ga seg ikke. Ved en annen gangs oppførelse kom han inn på scenen og meddelte at visen var "Hesten fra Troja" var forbudt og leste snarlig opp en skrivelse fra departementet. Han tilføyet: "Publikum hører vel at denne skrivelse er oversatt og sikkert også fra hvilket språk den er oversatt." Senere fikk han lov å synge visen med et par endringer.

+